

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Dany Černé a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci žalobce: **VALOSTAR s.r.o.**, se sídlem 351 32 Hazlov 251, IČ: 29091501, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.4.2015, spisová značka: 26RP11187/2015-14112, č.j.: 80520/2014-MZE-14112,

takto:

- I.** Žaloba **s e z a m í t á**.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce podanou žalobou napadl shora uvedené správní rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno prvostupňové správní rozhodnutí Státní zemědělského intervenčního fondu (dále také jen „*Fond*“) ze dne 16.10.2014, čj. SZIF/2014/0314140. Ve správním řízení byla pravomocně zamítnuta žádost žalobce o poskytnutí dotace v rámci Programu rozvoje venkova ČR, opatření III.1.2 Podpora zakládání podniků a jejich rozvoje, a to podle ust. § 11 zákona č. 256/2000 Sb., o Státním intervenčním fondu, ve znění pozdějších předpisů, podle kap. 3 písm. l) obecných podmínek Pravidel, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty programu rozvoje venkova ČR na období 2007-2013, a podle nařízení Rady (ES) č. 1290/2005, nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, a nařízení Rady (EU) č. 1698/2005, a nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu, domáhal se jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobních bodech, jimiž je soud při přezkumu napadeného správního aktu vázán, uvedl, že nesouhlasí s tím, že nesplňuje definici „mikropodniku“, neboť v rámci administrativní kontroly žádosti o dotaci, tato skutečnost byla

posuzována a žádné výhrady v tomto smyslu nebyly žalobci sděleny. Zaměstnanci Fondu žalobci sdělili, že nezávislými podniky jsou podniky vždy, pokud mají shodné společníky, kterými jsou fyzické osoby nepodnikající, tedy v tomto případě nemohou být propojenými podniky. Po doplnění žádosti provedl Fond znovu kontrolu a po ní vydal dne 13.4.2014 oznámení, v němž potvrdil žalobci, že podmínky splnil. Namítal dále, že tento závěr uvedl až žalovaný v napadeném rozhodnutí, což považuje za porušení zásady legitimního očekávání a zásady dvojinstančnosti řízení. Vlastnická struktura a předmět podnikání byly vždy transparentně sdělovány. Žalobce a další čtyři společnosti nevykonávají svou činnost nebo její část na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích; podle názoru žalobce se relevantní trh posuzuje z hlediska souvislosti výrobků nebo služeb. Jednotlivé produkty žalobce a dalších čtyřech společností spolu nijak nesouvisí, proto podle jeho názoru tyto podniky ani nemohou být propojenými podniky. Z této argumentace tak podle žalobce vyplývá, že splňuje definici mikropodniku.

[3] Dále žalobce uváděl, že žalovaný nezákonně tvrdí porušení podmínky uvedené v kapitole 4. specifických podmínek Pravidel, neboť žádal o poskytnutí dotace na jeden samostatný projekt – pořízení dřevoobráběcího stroje, který bude sloužit pro výrobu modelů pro slévárství, podle bodu 41 Nařízení Komise měl žalovaný povinnosti vzít v úvahu technické, funkční a strategické souvislosti a bezprostřední geografickou blízkost, což neučinil; resp. žalobce s takovým posouzením nesouhlasí, a poukázal na to, že ostatní projekty byly zaměřeny na výrobu jiných výrobků, a v předchozí komunikaci Fond vycházel z toho, že propojeny nejsou. Projekty podle názoru žalobce spolu nijak nesouvisí, neboť výstup jednoho nemůže být vstupem druhého, objemové kapacity obou projektů jsou odlišné. Opětovně poukázal na oznámení Fondu ze dne 13.5.2014. Dlouhodobým aktivem žalobce je stroj na výrobu modelů pro slévárství, u dalších společností jsou to jiné stroje (pletací stroje, zařízení pro potiskování a vyšívání textilií, kovoobráběcí stroje, linka pro výrobu dřevěných stavebních profilů).

[4] Žalobce dále uváděl, že žalovaný porušil zásadu dvojinstančnosti řízení, kdy uvedl nový důvod pro zamítnutí žádosti, kterým je nesplnění definice mikropodniku, žalobce v této souvislosti poukázal na ust. § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), a na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu čj. 6 Ads 134/2012-47.

[5] V dalším žalobním bodě žalobce uváděl, že byl porušen princip právní jistoty, řádného postupu správního orgánu a zásada předvídatelnosti správního rozhodnutí, což spatřuje v tom, že od podání žádosti o dotaci deklaroval svou majetkovou a personální strukturu a Fond tak o ní od počátku věděl. Podle jeho názoru je nepřipustné, aby správní orgán nejprve 2 měsíce tento stav znal a následně učinil rozhodnutí, které je v rozporu s jeho postupem. Žalobce obecně poukazuje na zásadu legitimního očekávání, již podle judikatury definuje; konkrétně poukazuje, že jeho žádost byla zařazena mezi doporučené v rámci 20. kola Programu rozvoje venkova, dále proběhla administrativní kontrola a po doplnění žádosti bylo konstatováno, že nebyly zjištěny žádné závady, žalobce v této souvislosti opakovaně poukazuje na oznámení Fondu ze dne 13.5.2014. Obecně pak k uplatnění zásady legitimního očekávání poukazuje na judikaturu správních soudů (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15.8.2012, čj. 1 Afs 15/2012-38, a ze dne 30.6.2014, čj. 8 Ans 4/2013-44).

[6] V posledním žalobním bodě pak nesouhlasí se závěrem, že předložil celkem 34 projektů v nejrůznějších oborech podnikání s požadovanou výší dotace 124,5 miliónů korun českých, neboť v daném případě se jednalo o 20. kolo příjmu žádostí, a napadá odkaz

žalovaného na Audit k prohlášení věrohodnosti za rozpočtový rok 2014 vydaný Evropským účetním dvorem, neboť podle jeho názoru není patrné, jak by se závěry v tomto dokumentu měly týkat tohoto správního řízení.

[7] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou, přičemž ve vyjádření uváděl obsahově obdobné důvody, jako v odůvodnění správních rozhodnutí.

[8] Při ústním jednání účastníci na svých procesních stanoviscích setrvali, návrhy na doplnění dokazování neměli.

[9] Z obsahu předloženého správního spisu plynou tyto pro posouzení důvodnosti podané žaloby podstatné skutečnosti.

[10] V odůvodnění napadeného správního rozhodnutí je mj. uvedeno, že žalobce dne 5.3.2014 doručil žádost o příslušnou dotaci, která je poskytována podle příslušných pravidel (mezi účastníky je průběh správního řízení nesporný). Při posuzování žádosti dospěl Státní zemědělský intervenční fond k závěru, že ze strany žalobce došlo k vytvoření umělých podmínek, aby získal výhodu, která není v souladu s cíli a podmínkami opatření, a to konkrétně došlo k porušení části A, kapitola 3., písm. l), části B, kapitola 4., Druh a výše dotace. Důvody pro porušení těchto pravidel byly ty, že v rámci stejného opatření/záměru a stejného kola příjmu žádostí byly s projektem žalobce předloženy následující čtyři projekty společností Lisin s.r.o. (pořízení linky pro vytváření dřevěných lepených profilů sestávající z vícesměrného srovnávacího stroje, sušícího zařízení, stroje na vytváření spojů a stroje na vytváření dřevěných celků, výsledným produktem je dřevěný lepený profil), společnosti GRANIT NATURA s.r.o. (pořízení sestavy pletářských strojů pro rozšíření nabídky pletených výrobků a zajištění její rozmanitosti, výsledným produktem je pletený textilní výrobek např. pletené oděvy či pletené doplňky), společnosti MKL PLUS s.r.o. (pořízení strojního zařízení pro potiskování a vyšívání textilií na konečnou úpravu textilu formou změny jejich barvy jejich povrchu potiskem nebo vyšíváním, výsledným produktem jsou potištěné textilie nebo textilie opatřené vyšívkami), a společnosti ALBATROS PLUS s.r.o. (pořízení zařízení a strojů na výrobu kovových výrobků). Projekty všech pěti společností mají být realizovány v areálu VIBA Hazlov, část v severní části areálu, část v hlavní soustavě budov, všechny společnosti mají stejnou vlastnickou strukturu. Z těchto důvodů byly tyto projekty posouzeny tak, že naplňují definovanou ekonomickou neoddělitelnost projektů podle nařízení komise č. 800/2008. Žadatelé se snažili získat neoprávněnou výhodu, která není v souladu s cíli opatření tím, že předložili pět projektů prostřednictvím pěti právnických subjektů se stejnou vlastnickou strukturou, což je hodnoceno jako umělé rozdělení jednoho podnikatelského záměru, a získali by tak pětinasobek maximálního limitu stanoveného pravidly pro výdaje, ze kterých je stanovena dotace, čímž by nebyl splněn cíl opatření, kterým je podpora malých projektů realizovaných mikropodniky, a zároveň by získali neoprávněně bodové zvýhodnění 15 bodů za preferenční kritérium „Žadatel předložil v daném kole na daný záměr pouze jednu žádost“.

[11] V odůvodnění je dále konstatován obsah opravného prostředku (odvolání), a závěr žalovaného k argumentům uvedeným v odvolání, které žalovaný neshledal důvodnými, když nejprve je obecně vysvětlen smysl opatření, ve kterém byly projekty předloženy a základní výchozí předpoklady (cílem je podpora podniků nejmenší velikosti s méně než deseti zaměstnanci a ročním obratem nepřesahujícím 2 mil. EUR, při výpočtu musí být brány v úvahu partnerské podniky, propojení podniků podle přílohy I nařízení Komise (ES) č.

800/2008, čl. 3 odst. 3 je pak v daném případě dáno skupinou fyzických osob, dále došlo k porušení pravidla v kapitole 8., bod 4), neboť projekty byly předloženy pěti personálně propojenými společnostmi, což bylo posouzeno jako umělé rozdělení jednoho podnikatelského záměru skupiny fyzických osob, a dále došlo k umělému vytvoření podmínek směřujících k získání výhody z maximálního limitu výdajů na jeden projekt, který činí 10 mil. Kč, a obejití podmínky, že na jeden záměr je předložena pouze jedna žádost). Ke konkrétním odvolacím důvodům (soud uvádí pouze ty, které jsou pro toto soudní řízení podstatné, tedy závěry, které žalobce napadl v podané žalobě) je uvedeno, že Státní zemědělský intervenční fond v oznámení o provedené administrativní kontrole ze dne 13.5.2014 jasně uvedl, že kladný výsledek administrativní kontroly nelze považovat za příslib dotace a že pro posouzení nároku si může vyžádat další údaje a podklady, žalobce tak nemohl mít na základě tohoto oznámení legitimní očekávání, že sním bude bezodkladně uzavřena dohoda o poskytnutí dotace. Jsou dále znovu konstatovány (již jednou uvedené) důvody porušení příslušných pravidel, hlavní podmínkou pro ukončení administrace, je podmínka v kapitole 3, písm. l) obecných podmínek (rovněž již zmíněné umělé vytvoření podmínek). Jako podpůrný dokument byl použit dokument vypracovaný Evropským účetním dvorem „Audit k prohlášení o věrohodnosti za rozpočtový rok 2014 (DAS 2014) týkající se výdajů z EZFRV: Vaše odpověď na předběžná zjištění z kontrolní návštěvy konané ve dnech 29. září až 3. října 2014“ ze dne 2.3.2015, který obsahoval mj. posouzení projektu předložené v opatření I.1.1. Modernizace zemědělských podniků, kde došlo k nesplnění výběrových kritérií a umělému vytváření podmínek s cílem získat finanční prostředky EU. V daném případě je ekonomická neoddělitelnost zcela zřejmá, neboť se jedná o jeden strategický podnikatelský záměr propojených podniků, všech pět projektů je realizováno v areálu VIBA Hazlov, geografická souvislost je tak zcela zřejmá, pro posouzení splnění podmínek opatření je nutné posuzovat projekty v celém kontextu a nikoliv odděleně.

[12] V oznámení Státní zemědělského intervenčního fondu ze dne 13.5.2014, čj. SZIF/2014/0165145, je uvedeno, že žádost byla dne 5.3.2014 předložena, po přezkoumání a po doplnění v ní nebyly zjištěny žádné závady, kladný výsledek kontroly nelze v žádném případě považovat za příslib dotace z příslušného programu a pro objektivní posouzení nároku si Státní zemědělský intervenční fond může kdykoliv vyžádat jakékoliv doplňující údaje a podklady.

[13] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[14] Podle Nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ze dne 6. srpna 2008, kterým se v souladu s články 87 a 88 Smlouvy o ES prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné se společným trhem (obecné nařízení o blokových výjimkách), jejího bodu č. 41: „Aby se zabránilo umělému dělení velkých regionálních investičních projektů na dílčí projekty s cílem obejít prahové hodnoty oznamovací povinnosti stanovené v tomto nařízení, velký investiční projekt by měl být považován za jeden investiční projekt, pokud je investice provedená v období tří let jednou či více společnostmi a skládá se z dlouhodobých aktiv zkombinovaných ekonomicky neoddělitelným způsobem. Při posuzování ekonomické neoddělitelnosti počáteční investice by členské státy měly vzít v úvahu technické, funkční a strategické souvislosti a bezprostřední geografickou blízkost. Ekonomická neoddělitelnost se posuzuje nezávisle na vlastnictví. To znamená, že při posuzování toho, zda velký investiční projekt tvoří jedinou

investici, není relevantní, zda projekt realizuje jeden podnik či více podniků, které se spolupodílejí na investičních nákladech, nebo více podniků, které nesou náklady oddělených investic v rámci téhož investičního projektu (například v případě společného podniku).“.

[15] Před samotným věcným rozбором žalobních námitek zdejší soud odkazuje na svou rozhodovací činnost, z níž i při hodnocení této věci vychází, když nemá důvodu se od ní odchýlovat (rozsudek zdejšího soudu ze dne 17.9.2015, čj. 6 A 129/2014-82, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. června 2016, čj. 6 Afs 274/2015-36, dostupný na www.nssoud.cz).

[16] V této věci je nutné poukázat na smysl, cíle a předmět úpravy poskytování příslušných finančních prostředků jako dotace, což již provedl žalovaný v odůvodnění napadeného správního aktu. Žalobce v žalobě uvádí, že žalovaný nezákonně tvrdí porušení příslušných podmínek (shora konkrétně v konstataci obsahu správního spisu uvedených), a to v tom, že žalobce nově nesplňuje definici „mikropodniku“. K tomuto žalobnímu bodu soud uvádí, že správní řízení tvoří jeden celek, kdy právní hodnocení a svůj závěr uvádí ve svém rozhodnutí jak prvostupňový správní úřad, tak i žalovaný v rámci projednání podaného opravného prostředku, v němž musí reagovat i na vznesené námítky v podaném odvolání (srov. ust. § 89 odst. 2 správního řádu k mezím přezkumu v odvolacím řízení). Pokud argumentačně v právním názoru odvolací správní úřad závěr správního úřadu prvního stupně doplní, nejedná se o žádnou nezákonnost, ale o zpřesnění právního závěru i argumentace, občas opřené o důvody uvedené v odvolání (na které musí odvolací správní úřad reagovat). V daném případě je zjevné, že při hodnocení příslušné žádosti byly vzaty v úvahu všechny skutečnosti, které jsou podstatné pro posouzení žádosti (umělé rozdělení projektu na pět samostatných, personální propojenost pěti žadatelů, zvýšení počtu žádostí a tím docílení vyššího limitu plnění z dotačního projektu, geografická souvislost – všechny projekty se týkaly jednoho výrobního areálu), které již byly konkrétně hodnoceny v prvostupňovém správním rozhodnutí. Pokud tedy žalovaný právní závěr zpřesnil o definici mikropodniku, pouze doplnil již provedený právní a skutkový závěr o novou část argumentaci, na věci samotné a jejím posouzení však nic neměnil.

[17] Žalobní bod žalobce, že v rámci kontroly žádosti mu bylo výslovně potvrzeno, že splňuje definici mikropodniku, a že měl legitimní očekávání, že příslušná dotace mu bude poskytnuta, lze odkázat na již jednou řečené v odůvodnění napadeného správního aktu, když obdobnou odvolací námítku žalobce uplatnil v odvolacím řízení. Při prvním přezkumu žádosti a v rámci kontroly byl žalobce výslovně poučen o tom, že se nejedná o příslušné rozhodnutí, tedy nemohl mít žádné legitimní očekávání v tom smyslu, že by příslušnou dotaci musel mít rozhodnutím přidělenou. Nic takového se z obsahu správního spisu nepodává a ani by to v tomto případě nebylo možné – příslušné žádosti musí být posouzeny nejen při vykonané první kontrole, ale posléze i s ohledem na možnou ekonomickou propojenost, což se stalo i v tomto případě – až při této kontrole, při konfrontaci s jinými žádostmi, je možné tuto ekonomickou propojenost zjistit, a až poté je možné o žádosti věcně rozhodnout. V žalobcem uváděném oznámení nic takového ani uvedeno není, je zde výslovně uvedeno, že žádost bude dále posuzována a že přijetí žádosti neznamená přidělení dotace či nemožnost dalšího posouzení. Žádné legitimní očekávání na poskytnutí dotace tak tato listina nemohla založit, neboť nic takového v ní není uvedeno.

[18] Žalobce dále namítá, že pro hodnocení žádosti mělo být rozhodujícím kritériem posouzení působení na relevantním trhu nebo na sousedních trzích, nikoliv tedy důvody, pro

keré bylo rozhodnuto. Soud s tímto právním názorem nesouhlasí. Jak plyne např. z již zmíněného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. června 2016, čj. 6 Afs 274/2015-36, a to konkrétně v odstavcích 56 a 57: „Nejvyšší správní soud zjistil, že městský soud aplikoval na daný případ správnou právní úpravu, kterou tvoří především Nařízení č. 800/2008, ve kterém je stanoveno, že „...aby se zabránilo umělému dělení velkých regionálních investičních projektů na dílčí projekty s cílem obejít prahové hodnoty oznamovací povinnosti stanovené v tomto nařízení, velký investiční projekt by měl být považován za jeden investiční projekt, pokud je investice provedená v období tří let jednou či více společnostmi a skládá se z dlouhodobých aktiv zkombinovaných ekonomicky neoddělitelným způsobem. Při posuzování ekonomické neoddělitelnosti počáteční investice by členské státy měly vzít v úvahu technické, funkční a strategické souvislosti a bezprostřední geografickou blízkost. Ekonomická neoddělitelnost se posuzuje nezávisle na vlastnictví“. Uvedená úprava tedy znamená, že při posuzování toho, zda velký investiční projekt tvoří jedinou investici, není relevantní okolnost, zda projekt realizuje jeden podnik či více podniků, které se spolupodílejí na investičních nákladech, nebo více podniků, které nesou náklady oddělených investic v rámci téhož investičního projektu (například v případě společného podniku). K dodržení tohoto ustanovení byly v Pravidlech stanoveny zcela konkrétní podmínky, ze kterých nelze než dospět k závěru, že poskytnutí dotace je slučitelné se společným trhem. U poskytování dotací na ubytování a sport bylo stanoveno, že dotaci lze poskytnout na stavbu malokapacitního (tj. o maximálně šedesáti lůžkách) ubytovacího zařízení a že maximální výdaje, ze kterých je stanovena dotace, jsou stanoveny ve výši 10.000.000 Kč na projekt. [57] Podle názoru Nejvyššího správního soudu se ani žalovaný správní orgán, ani městský soud při svém hodnocení zjištěných podkladů nedopustil neoprávněného rozšiřujícího výkladu výše citovaného Nařízení č. 800/2008. V posuzované věci byly zjištěny a doloženy skutečnosti zmiňované v odůvodnění jak napadeného rozhodnutí, tak i rozsudku městského soudu, ze kterých zcela jednoznačně vyplývá, že více subjektů podalo žádost o dotaci v rámci Opatření III.1.3 – Podpora cestovního ruchu. Dále bylo zjištěno – a stěžovatel to v průběhu řízení nijak nerozporoval - že projekty v těchto žádostech uvedené spolu souvisí tak, že je zřejmé, že zařízení je jediným funkčním celem. Tyto zjištěné okolnosti samy o sobě zcela postačují pro správnost závěru městského soudu o ekonomické neoddělitelnosti projektů. Z uvedeného dílčího závěru pak nepochybně plyne, že stěžovatel nesplnil podmínky pro výplatu dotace podle uzavřené Dohody.“

[19] Z tohoto právního názoru lze vyjít i v tomto případě – při posouzení žádosti není podstatné, zda příslušné subjekty vykonávají svou činnost na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích, ale je nutné posoudit ekonomickou neoddělitelnost, což je přímo příslušná podmínka Nařízení Komise č. 800/2008. Tuto skutečnost konkrétně jak prvostupňový správní úřad, tak žalovaný, posuzovaly a uvedly konkrétní závěry, proč a v čem nesplnění této podmínky spatřují (jak již i soud v odůvodnění tohoto rozsudku uváděl, jedná se o umělé rozdělení projektu na pět samostatných, personální propojenost pěti žadatelů, zvýšení počtu žádostí a tím docílení vyššího limitu plnění z dotačního projektu, geografická souvislost – všechny projekty se týkaly jednoho výrobního areálu). Jiný rozhodovací důvod, který by tento závěr mohl zpochybnit, podle nařízení není hodnocen, a žalovaný se tak nedopustil nezákonného postupu, pokud jej tedy neposuzoval.

[20] V další části žaloby pak žalobce znovu opakuje již uvedené i hodnocené – pokud žalobce uváděl, že žádal o poskytnutí dotace na jeden samostatný projekt, a že žalovaný nehodnotil všechny aspekty podle bodu 41 Nařízení Komise, pak nic takového z odůvodnění rozhodnutí neplyne. Soud znovu opakuje, že právě aspekty podle bodu 41 nařízení hodnoceny konkrétně byly, což je uvedeno v předchozí části odůvodnění. Není sporu

o tom, že žalobce podával jednu žádost na jeden projekt – to ale není důvodem pro přezkoumávané rozhodnutí. Tím není hodnocení jeho jedné žádosti, ale zjištění, že zde existuje ekonomická neoddělitelnost s dalšími žádostmi jiným subjektů, což bylo poté v rozhodnutí i hodnoceno. Tvrzení žalobce, že tyto projekty spolu nijak nesouvisí, je jeho názorem, který je však konkrétně vyvrácen zjištěními, uvedenými v odůvodnění rozhodnutí (umělé rozdělení projektu na pět samostatných, personální propojenost pěti žadatelů, zvýšení počtu žádostí a tím docílení vyššího limitu plnění z dotačního projektu, geografická souvislost – všechny projekty se týkaly jednoho výrobního areálu).

[21] Rovněž namítané porušení dvojinstančnosti řízení již soud v odůvodnění hodnotil shora, proto na toto hodnocení odkazuje – v daném případě k porušení této zásady nedošlo, proto není možné aplikovat žalobcem zmiňovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 6 Ads 134/2012-47, neboť v tomto případě došlo k doplnění právní argumentace, což právě toto rozhodnutí hodnotí jako přípustnou procesní situaci.

[22] V poslední části žaloby žalobce velmi obecně a víceméně bez vztahu ke konkrétnímu správnímu řízení namítá porušení určitých zásad správního řízení. Pokud uvádí, že od počátku deklaroval svou majetkovou a personální strukturu, pak je nutné uvést, že to vůbec nemá k posuzování žádosti jakýkoliv vztah – majetková i personální struktura společností s ručením omezeným se nemusí nijak deklarovat, ale je zřejmá z veřejného rejstříku (dříve obchodní rejstřík); pokud žalobce znovu uvádí, že měl legitimní očekávání na poskytnutí dotace, pak soud odkazuje shora na své odůvodnění, skutečnost, že žádost byla zařazena mezi doporučené v nějakém programu nebo že byla konstatována formální bezvadnost žádosti, nemůže zakládat legitimní očekávání na poskytnutí dotace. Nepřípadný je tak odkaz na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15.8.2012, čj. 1 Afs 15/2012-38, a ze dne 30.6.2014, čj. 8 Ans 4/2013-44, neboť k porušení této zásady nedošlo, není tak možné tyto právní názory na tento případ vztáhnout (v této věci k poskytnutí dotace vůbec zatím nedošlo, tudíž ani nedošlo ke splnění podmínek pro příslušný program, porušení těchto podmínek pak je možné zjistit kdykoliv, tedy i po případném poskytnutí dotace, k čemuž však zde nedošlo).

[23] Žalobce dále nesouhlasí s tím, že žalovaný vycházel ze Zprávy Evropského účetního dvora, který není oprávněn vykládat právní předpisy. K tomu soud uvádí, že žalovaný použil zjevně tento názor podpůrně za situace, kdy je zjevné, že žalobce podmínky pro zařazení do příslušného programu nesplnil – nejedná se tak v daném případě o závazný výklad práva EU, ale o dokreslující a doplňující argumentaci, která však na věci samé nemůže nic změnit – žalovaný neaplikoval jako právně závazný tento názor, žalovaný vyložil příslušné právo EU sám se svým konkrétním hodnocením. Pokud žalobce dále nesouhlasil s tím, že žalovaný zmínil celkovou výši dotace v rámci 9. kola příjmu žádostí, když žalobce žádal o zařazení do 20. kola, pak z odůvodnění je patrné, že se jedná o dokreslující informaci, která je vysvětlující, ale sama o sobě není rozhodovacím důvodem. Proto její uvedení není pro posouzení věci podstatné, a žalobní bod, který ji zpochybňuje, z tohoto důvodu nemůže být důvodný.

[24] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.r.s.).

[25] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25. května 2017

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Pechočová